

det var principrigtigt at lade Statskassen bære det hele. I saa Henseende skal jeg minde om, at der af dette Tings Udvalg under 16de Februar 1888 blev afgivet en Betænkning, hvori hele det samlede Udvalg udtaler sig om denne Sag. Jeg tør maaste med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier af denne Betænkning; jeg haaber, at de ville vise det høje Ting, at det ikke har været Udvalgets Mening, at det skulde være principrigtigt, at Statskassen skulde bære det hele. Der siges: "Da Nedslagningen i § 8 er paabudt af Hensyn til de nævnte farlige Sygdommes store Smitsomhed, for at afværge de betydelige Tab og Ulykker, som derved ville kunne afstedkommes for hele Landet, saavel ved Sygdommens videre Udbredelse som ogsaa ved Standning af Handelsomsætningen, og da Udgifterne i den Anledning afholdes ikke alene i vedkommende Egn's Interesse, hvor Sygdommen tilfældig først er opstaaet, men tillige for hele Landets Skyld, formener Udvalget, at der fra et principmæssigt Standpunkt intet lod sig indvende mod at lade Staten bære den hele med Nedslagningen forbundne Udgift". Af hele det samlede Landstingsudvalg er altsaa lige det modsatte af, hvad den ærede Minister gjorde gældende, anerkendt, idet det netop finder det principrigtigt, at Staten bærer hele Udgiften. Denne Udtalelse er kun et Par Aar gammel, men der foreligger en meget nyere, næsten fra nyeste Dato, nemlig en Udvalgsbetænkning af 16de Marts d. A., hvori det samme næsten ordret gentages, ganske vist med den Forskel, at det her er Flertallet i Udvalget, der gentager det, medens den tidligere anførte Udtalelse kom fra det samlede Udvalg. Jeg tror altsaa, at det er tilstrækkelig konstateret, at det ikke er almindeligt anerkendt, at det vilde være principielt urigtigt, at Staten bærer det hele, og altsaa endnu mindre urigtigt, at Staten bærer de to Tredjedele. Med Hensyn til Landstingets gamle Standpunkt er det nok saa, at Tinget i 1888 ved 2den Behandling vedtog, at Staten skulde bære de to Tredjedele, Kommunerne en Tredjedel, ved 3dje Behandling, at Staten skulde bære Halvdelen, Kommunerne Halvdelen, og det efter en meget vallende Afstemning, der maatte afgøres ved Navneopraab. Saavidt jeg veed, har Landstinget ikke senere voteret over Sagen, idet den i Foraaret kom saa sent frem, at Samlingen sluttedes, inden Landstinget fik Lejlighed til at afgive sit Votum. Jeg tror altsaa, at Landstinget nærmest, for saa vidt det da kan siges at have fundet sit Udtryk i de Udvalg, der gentagne Gange have været nedsatte, maa siges at staa paa

det Standpunkt, at Staten burde bære to Tredjedele og Kommunerne en Tredjedel. Det er blot disse Bemærkninger, jeg har villet tillade mig overfor den højtærede Ministers Udtalelser.

Ordføreren (Mourier-Petersen):

Efter den højtærede Ministers Udtalelser til Vædringsforslaget under Nr. 1, havde jeg egentlig ventet, at de ærede Forslagsstillere havde taget deres Forslag tilbage. Den ærede Minister udtalte sin Sympati for Forslaget og sin Interesse for hele denne Sag, men ønskede, at den skulde komme frem paa en anden Maade, enten som et helt andet Forslag eller i et særegent Lovforslag, hvilket sidste jeg tror, at Ministeren, saa vidt jeg opfattede hans Ord, ansaa for det heldigste. Da imidlertid de ærede Forslagsstillere ikke have villet tage deres Forslag tilbage, saa vil jeg heller ikke paa Flertallets Begne tilraade, at man modsætter sig det, for at der ikke deri skulde indlægges en urigtig Opfattelse af Tingets Stilling til dette Spørgsmaal. Jeg antager nemlig, at Tinget, i det mindste Majoriteten af Tinget, ogsaa deler Udvalgets Flertals Stilling til Forslaget, at man billigere Tanken. Derimod vil jeg forbeholde mig paa Udvalgets Begne, at vi inden 3dje Behandling enten saa Forslaget forandret eller, hvis Forslaget ikke forandres i den Retning, som Udvalgets Flertal anser for heldigt, da ved 3dje Behandling stemmer imod det, naar det bliver opstillet uforandret, som det her foreligger. Under denne Forudsætning vil jeg altsaa tilraade, at man stemmer for Forslaget under Nr. 1.

Jeg ønsker nu at gøre et Par Bemærkninger til de Herrer, der have talt for Vædringsforslaget under Nr. 10, der gaar ud paa, at Kommunerne kun skulde bære en Tredjedel af Udgifterne ved Nedslagningen. Det forekommer mig, at de ærede Medlemmer, der have talt for dette Forslag, aldeles ikke have villet tage noget Hensyn til, hvad der blev udtalt fra min Side, da jeg første Gang havde Ordet. Jeg fremhævede den Gang som et Moment baade for min ærede Kollega og mig til nu at slutte os til Regeringens Forslag, medens vi tidligere ogsaa have holdt paa en Tredjedel, og som en væsentlig bestemmende Grund til nu at forandre vor Stilling, det, som ogsaa er blevet omtalt af den ærede Minister, at Lovforslaget, som det nu foreligger, medfører ikke lidet forøgede Udgifter for Statskassen, i Forhold til, hvad tidligere var Tilfældet, idet der nu er optaget Bestemmelser om Tuberkulose. Jeg tillod mig udtrykkelig at nævne dette